

Az igaz papság hamis tükre.

— „A követendő példa.” —

(Saját tudósítónktól.) Szegedi Katolikus Tudósító címen havi folyóirat indult meg Szegeden. Első számát megkaptam és elolvastam. Az új lap jelentkezése ellen semmi kifogást sem tehetünk. Ha *Marmorek* professzor agitálhat a cionizmus érdekében a zsidók előtt, akkor dr. *Krämer* Tamás káplán is írhat ujságót a krisztianizmus érdekében Szegeden. Hanc veniam damus petimusque vicissim. De lássuk az új lapot! Beharangozójában ezt mondja a f. szerkesztő:

„Nem akarunk politizálni, nem akarunk pártokat támadni, bírálni, egymás ellen uszítani.”

Nagyon helyes! A kereszténység a szeretet vallása, egy nagy demokratikus, sőt kommunista hit szülötte, a krisztusi gondolatvilágtörténeti ténye, amelyben, mint az emberiség egyik legnagyobb értékét ismerjük el. E jóakaratu beharangozást. P. *Zadravec* Istvánnak, az alsóvárosi ferencrendi szerzetesek nagy tudású, mély elméjű és ékesszavú spiritus rectorának nagyérdekű cikke követi, amely a katolikus autonómia megvalósítását sürgeti. Okos, világos, érdekes cikk, a maga igazában hívő és bizó férfiú hitvallása. Ezt az igazságot magam is vallom, hiszen jogos szabadságot kér, közép-kori bilincseket tördel, annak a reformációnak és reneszansznak utját egyengeti, amelyet én magam is többször jövendőttem éppen mostanában és éppen e lap hasábjain. Már a dr. *Krämer* Tamás cikkéről, amely az iskolai vallásoktatás eltörlése ellen foglal határozott állást, kevesebb jót mondhatok. A jogát ez állásfoglalásnak is elismerem, sőt, mivel e cikket pap írja, igen természetesnek találom. Ez a kérdés ma a levegőben van, hogy úgy mondjam, szenvedélyes viták középpontjában. Nem lehet tagadni egyik részről sem, hogy ez elsőrendű hatalmi kérdés, lényegesen politikum, tehát aki vele foglalkozik, nem mondhatja immár, hogy „nem akarunk politizálni!” Igaz, P. *Zadravec* cikke a katolikus autonómiáról is politikum, de, hogy úgy mondjam, a vallási belpolitikához tartozó kérdérről helyesen és igazat ír. Ám a szerkesztő ur folytatásosnak induló cikkében ilyeneket találok: „Ha lesz tanítónk, ki ama ugynevezett *szabadgondolkodóknak* lesz apostola, kik pl. olyanokat hirdetnek: A hazugság ép olyan hőstett, mint a harctéren küzdeni az ellenség ellen! Kik a szülői szeretetet, a

szülőkhöz való ragaszkodást a gyermekre hátrányosnak és károsnak mondják, mert ilyet is olvastunk a háború alatt a magyar szabadgondolkodók lapjaiban! Ezt mondja dr. *Krämer* Tamás f. szerkesztő, rókusi káplán, aki, saját igéi szerint „nem akar pártokat támadni, bírálni, egymás ellen uszítani.” Nem gondolnám, hogy ilyen felelőtlen általánosságokba burkolt vádakkal és gyanúsításokkal ezt a célt szolgálja! Mikor pedig azt írja, hogy: A papnál biztos a szülő még abban az esetben is, ha élete nem felelne meg teljesen azon elveknek, melyeket a becsületes, jellemes embernek mindenkor követni kell, mondom, mikor ezt írja, kénytelen vagyok a szegény *Nicolo Machiavellit* rehabilitálni. De gyerünk tovább! Ime, egy hír, egy ártatlannak, sőt vallásosnak látszó apró hír a *Szegedi Katolikus Tudósítóban*: (Szeged, 1919. március hó.)

Követendő példa. Szakolcáról írják: A cseh-szlovák nemzeti tanács egyik gyűlésén kimondotta, hogy a polgári anyakönyvvezetést a szakolcai kerületben megszünteti és ezután a házasságokat, halálozásokat és kereszteléseket a hitfelekezetek fogják nyilvántartani. Szabad-e hát hallgatnunk, hogy amíg közvetlen szomszéduinknál ilyen szabadságot kap az egyház, addig nálunk a vallás háttérbeszorítását kezdik követelni egyes körök!

Nem, nem, soha, ilyet nem szabad és nem lehet ma felelősség nélkül mondani. Tudja az, aki ezt a „szakolcai” hírt így leírta, hogy mit tett tulajdonképpen? Hogy ez milyennek minősítendő cselekmény? Hogy aki így gondolkodik és így beszél a magyar népköztársaság legnehezebb napjaiban, az mit művel voltaképpen? Én nemcsak szabadgondolkodó, de keresztény és magyar vagyok, ám az ilyen kereszténységből és magyarságból, mint ami ebben a kis hírben meglapul, igazán nem kérek! Az új lap egyébként hézagot is pótol. Közli, hogy hol és mikor lesznek szentbeszéd a szegedi templomokban. Például Szegedrőkuson minden szombaton délután 3 órakor, szónok: Dr. *Krämer* Tamás, káplán.

A követendő példa pedig maradjon csak Krisztus és ne a csehszlovákok! Igazam van?

(J. gy.)

Megjelent a nemzetgyűlési választásokról szóló néptörvény.

— A szegedi választó-kerület kilenc képviselőt választ. —

(Saját tudósítónktól.) A hivatalos lap szerdai száma közli az 1919. évi XXV. néptörvényt, amely az alkotmányozó nemzetgyűlési választásokról szól. Ugyancsak közli a hivatalos lap a választási kerületek részletes beosztását is. E szerint az ország 48 kerületre van felosztva. Budapest négy választási kerülete 36, Szeged, Csongrádvármegye, Hódmezővásárhely együttesen 9 nemzetgyűlési tagot választ.

A törvény szerint minden választási kerület székhelyén választási hivatal lesz. A hivatal elnökből, ennek helyetteséből, négy ülnökből és két helyettes ülnökből áll. Az elnököt és helyettesét a népkormány nevezi ki, még pedig a választási kerület székhelye szerint illetékes ítélőtábla területén működő bírák sorából. A hivatal többi tagjait a választási elnök nevezi ki.

A szavazás szavazatszedő bizottságok előtt történik. A szavazatszedő bizottság elnökét és helyettesét a választási hivatal nevezi ki. A választási hatóságok tagjai, valamint a választási

hivatalnál alkalmazott szakértők, működésük megkezdése előtt esküt (fogadalmat) tesznek.

A jelölési ajánlatot legkésőbb a választás napját megelőző tizenötödik napon a választás elnökének írásban kell átadni. Minden ajánlatban annyi jelöltet lehet ajánlani, ahány nemzetgyűlési tagot kell az illető kerületben választani. Az ajánlatban a pótjelöltek is felvehetők, ezek száma ötnél több nem lehet. Az ajánlásban a jelöltek és pótjelöltek pártállását meg kell nevezni. A jelölési ajánlatot legalább 500 oly választónak kell aláírnia, akinek az illető választási kerületben van választójoga. A választók csak egy ajánlatot írhatnak alá. Az ajánlott jelöltek és pótjelöltek az ajánlás elfogadását állami közjegyző, vagy községi előljáróság által hitelesített írásbeli nyilatkozatban jelentik ki. A jelölt és pótjelölt csak egy választási kerületben fogadhat el jelölést. A jelöltek és pótjelöltek tíz nappal a választás előtt a választási hivatalhoz két bizalmi egyént, a szavazatszedő bizottságokhoz egy-egy

ülnököt és ezek helyetteseit jelölhetnek ki. Ha csak egy lajstromot ajánlottak és a jelöltek száma a betöltendő mandátumok számát meg nem haladja, a választási hivatal az összes jelölteket megválasztott nemzetgyűlési tagoknak, a pótjelölteket pedig megválasztott nemzetgyűlési pótagoknak nyilvánítja.

Ugyanaz áll, ha több lajstromot ajánlottak és a mandátumok számát az ajánlottak száma meg nem haladja. Ha a jelöltek száma nagyobb, mint a betöltendő mandátumoké, úgy választási eljárásnak van helye.

A választás szavazólapok alapján történik. A választókat a szavazatszedő bizottságoknál reggel 8 órától este 8 óráig kell szavazásra bocsátani. Azokban a községekben, amelyekben szavazói igazolványok nem állíttatnak ki, a választói jogosultságot a szavazatszedő bizottság állapítja meg. Mindazokat, akik szavazásra bocsátattak, fel kell venni a választóknak a szavazatszedő bizottság által vezetendő névjegyzékébe. A szavazás után a szavazatszedő bizottság felnyitja az urnát és megállapítja az abban elhelyezett, valamint a fel nem használt szavazólapok és borítékok számát és azt, hogy minden egyes lajstromra hány szavazat esett.

A szavazási eljárásról három példányban jegyzőkönyvet vesznek fel. A szavazás eljárás iratait a bizottság elnöke, miután az iratokat lepecsételték, vagy a választási kerület járásbírójához, vagy a választási székhelyen működő választási hivatalhoz viszi. A választás eredményét a beérkező szavazási iratok alapján a választási hivatal a lehető legsürgősebben köteles megállapítani. Miután az egyes lajstromokra eső érvényes szavazatok számát megállapították, következik annak a megállapítása, hogy az egyes lajstromokra (pártokra) hány mandátum esik.

Ez igen bonyadalmas számítás alapján történik, amit jól meg kell majd tanulniok a választás vezetőinek.

A szavazatszámolás eredményét és a megválasztottak neveit nyilvánosan ki kell hirdetni. A megválasztott nemzetgyűlési tagnak a neki kiszolgáltatandó jegyzőkönyvi kivonat szolgál megbízólevél gyanánt.

A törvény szigorú büntető rendelkezéseket is előír. Hamis adatokat tartalmazó ajánlások esetén az ajánlók két évig terjedhető fogházzal és nyolc ezer koronáig terjedhető pénzbüntetéssel és a politikai jogok gyakorlásának felfüggesztésével sújthatók. Ugyanez a büntetés sújti azokat is, akik a hivatalos szavazólapokat utánnozza. Tilos a választókat ingyen szállítani, zászlókat kitűzni a választás megejtésére, vonatkozó rendelet megjelenése és a választás megejtése közötti időpont alatt. A szavazás napját megelőző nap délutánjának 6 órájától kezdve a szavazás befejezéséig szeszies italt árusítani, kiosztani, forgalomba hozni büntetés terhe alatt tilos.

Fegyverrel a szavazás színhelyén nem szabad megjelenni. A fenti tilalmak elkövetői pénzbírsággal és fogházzal büntetettek.

A törvény március hó 5-én lépett életbe. A választásokat előreláthatóan április 10-e körül országosan megejtik.

Amerikai magyarok memorandum Wilsonhoz.

Kopenhága, március 5. Washingtoni távirat szerint Newyorkban a magyar szövetségek 16 tömegtüntetést rendeztek, amelyen a magyar területek erőszakos bekebelezése ellen tiltakoztak. A tüntetéseket azért rendezték, hogy Wilson felvilágosítsák a helyzetről, akihez memorandumot is intéztek. Ebben kifejtették, hogy Magyarország erőszakos szétdarabolása a világ békéjére nagy veszedelemet jelent.

Wilson 15-ik pontja! Mindenki szivarkahüvelyeket kizárólag a MÉDI SPECIALITE szivarkahüvely főraktárába vásároljon Szeged, Jókai-utca 11. szám. Telefon 15—20.